OTROCI IN MODA

Besedilo Anej Sam

Ilustracije Tina Perko

JASA

Služeč denar, so odrasli pozabili na počasno hojo in na opazovanje drugih bitij. Pozabili so, kako se počasi je in kako se mirno pogovarja. Njihovo življenje je postalo ena sama dirka.

Pozabili so tudi, kako se je treba obleči. Nekdaj so kupovali ali sami šivali udobne in lepe obleke. Zdaj kupujejo tisto, v kar jih prepriča nekdo drug. Kupujejo tudi tisto, kar ni udobno in lepo. Nekoč so novo obleko kupovali le, če niso imeli kaj obleči. Zdaj kupujejo tudi, če imajo omare polne novih oblek.

Nekateri odrasli mislijo, da so boljši, če imajo veliko oblačil. Še posebno tistih dragih. Takih, ki jih drugi ne morejo kupiti. Zato kupujejo tudi tisto, česar ne potrebujejo, in se z veseljem naokrog razkazujejo. Tega učijo tudi otroke. To pa je slabo.

Ne potrebujemo veliko oblek. Zakaj? Prvič zato, ker jih prerastemo. Drugič, včasih v tovarnah sešijejo udobnejšo in lepšo obleko, kot je tista, ki jo imamo. In je prav, da jo kupimo.

Telo bi nam bilo hvaležno, če bi ravnali tako. Veselilo bi se vsakega novega giba. In ta bi bil lahkoten kot dih Vetra. Usklajenost barv bi mehčala srca. Tako bi postajali boljši. Spremljal bi nas prijeten občutek, ker nobena živalica ni umrla zaradi naše obleke.

Tako bi bila slika našega sveta podobna tisti iz pravljice. Zato bomo ta način oblačenja poimenovali: pravljično oblačenje.

Tudi ženske so obnovile garderobo za vse priložnosti. Zato, ker so bile pete novih čevljev centimeter višje, obod klobuka pa za toliko spuščen. Nova obleka za na tržnico je bila centimeter krajša, tista za dopoldne doma pa za toliko daljša.

Seveda so tudi otrokom kupili novo obleko.

Da bi prodali čim več oblek, so si lastniki tovarn izmislili še eno potegavščino. Oblačilom so dali posebna imena. Na primer, navadno obleko so poimenovali *Sonce*. Običajne copate so poimenovali *Veter*. Časopisi in televizija so objavili: *Če želite biti zaželeni, morate nositi oblačila znamke Sonce in obutev znamke Veter*. In ljudje so kupovali natanko to obleko in to obutev. Čeprav so že imeli v omari vse to, toda brez zvenečega imena.

V našem času se vse več ljudi – odraslih in otrok – oblači po modi. To pomeni, da vsakih šest mesecev kupijo tisto, kar se je nakopičilo v skladiščih velikih tovarn. To pa je strašanski nesmisel.

Tudi ta velikanska napaka vsebuje več manjših. Ljudje kupujejo več oblačil, kot jih potrebujejo. Nekateri zaradi tega nimajo dovolj denarja za udobno stanovanje in zdravo hrano, za igrače in za knjige. Tisti revnejši so zaradi mode morda celo lačni.

Še nekaj je žalostno. Moda ustvarja razliko med otroki. Nekatere to žalosti, druge naredi grobe. To je opazno v vrtcu in v šoli, na igrišču ali na izletu. Oblečeni po modi se držijo skupaj. Na druge gledajo, kot da so manj vredni. Tako postajajo njihova srca trda in misel plitva. Otroci revnih staršev, ki nimajo denarja za modne športne copate ali hlače, se držijo ob strani. Čutijo, da je svet nepravičen. Zaradi tega lahko postanejo zelo nesrečni.

To dobro novico je Veter raznašal po hribih in dolinah, po višavah in nižavah. Vsi stanovalci kopnega in morja, od sviloprejke in kresničke do tjulnja in krokodilčka, so bili tega neizmerno veseli.

Pikapolonica in metuljčica, mravlja in deževnik, vsi so vzklikali: *To je pravljično! Otroci bodo v pravljični obleki nežnejši. Gledali bodo, kam postavljajo stopala. Naša življenja bodo varnejša.*

Ljudje nas ne bodo ubijali zaradi kožuha, naši nemočni mladiči ne bodo postali sirote, se je veselila skrbna mati lisica.